

Predikan av Solveig Högberg Femte söndagen i Påsktiden 2023

Jes 57:15-16

Gal 5:13-18

Joh 17:9-17

Att växa i tron

Inledning

Det skaver att växa!

Jag är övertygad om att du har haft skoskav någon gång. Kanske för att dina skor har varit för trånga.

Det kan hjälpa för en stund att sätta på plåster, men vad som egentligen behövs är att skorna och fötterna passar bättre ihop, alltså större skor.

”Det skaver att växa” vill jag ha som utgångspunkt för dagens predikan. Då har det inte med fötter och skor att göra, men det finns likheter.

Dagens tema är ”Att växa i tron”. Det kan göra ont, men det är livsviktigt och livsriktigt.

Under tiden närmast efter påsk så handlar vår bibelläsning om att Jesus talar med sina lärjungar om hur de ska klara av att leva när han inte längre är fysiskt närvarande hos dem.

Dagens tema uttrycker som en självklarhet att lärjungarna skulle fortsätta växa, men också att vi ska göra det: Att leva är att växa. Att leva det kristna livet är att växa i tron.

Bibelsammanhang

Det är lärjungen Johannes som har skrivit en av de texter vi har läst. Johannes var tänkare, var filosofiskt lagd, därför kan ibland hans texter vara svår att greppa direkt. Nu berättar han om vad Jesus sa till sina lärjungar den sista natten innan han greps, fördes bort och dödades.

Det som han nu återger är det som vi brukar kalla för Jesu översteprästliga förbön som vi har bara har läst en liten del av, den är egentligen flera kapitel lång.

Det handlar om hur Jesus ber för lärjungarna och deras framtid. Han vet att nu måste lärjungarna växa till, nu måste de gå från att vara barn i tron, då de ”bara” haft att följa med och låta sig ledas av en som vetat bättre till att bli självständiga och få en egen tro, en egen, genomarbetad relation till Gud.

Genom sina ord vill han ingjuta mod i dem genom löftet om en Hjälpare, den helige Ande, som ska vara med dem, bo hos dem och leda dem till dess han kom tillbaka.

Han ber att Gud ska helga dem i sanningen, att Gud ska göra dem rena och heliga genom att undervisa dem i sin sannings ord.

Han ber att Gud ska bevara dem i den värld, där han vill använda dem för sitt rike.

Jesu förbön och löften har spelat en viktig roll för kristna i alla tider. Man har sett och upplevt precis det som Jesus förutsade.

När man mött motstånd och känt sig hotad och ifrågasatt har man vänt tillbaka till de ord han sa den där sista kvällen och så har man kommit ihåg att det var just så som Jesus sa att det skulle bli.

Man har funnit tröst i Jesu löften att han alltid ber för de sina som ännu är kvar i denna värld, och han ber för de villkor som gäller i denna världen. Den värld som Gud vill rädda.

Men det är inte bara de andra detta gäller; lärjungarna och de första kristna.

Jag är övertygad om att Jesus på samma sätt ber för de kristna idag, ber för dem som vill vara hans lärjungar nu. Så här ber han alltså för dig och mig och vill ingjuta mod i oss genom löftet om Hjälparen, som alltid ska vara hos oss.

Jesus säger att han på det sättet kommer att ge, vad lärjungarna då, och vad vi nu behöver. Han talar om att han ska ge glädje, han ska ge kärlek, han har gett oss sitt ord, han ska bevara oss.

Det är gåvor som vi får tro på och ta emot.

Att ta till sig dessa löften är att växa i tron. Att låta tron integreras i våra egna liv så att tron kan bli min egen.

Sen får vi ge vårt svar, uttrycka vår tacksamhet för vad vi får och det får vi göra genom att, som det Paulus uttryckte det i en annan av texterna vi hörde: "Tjäna varandra i kärlek och älska din nästa som dig själv."

Det har vi ett annat löfte, ur Jesajaboken, på att vi ska få hjälp till "Jag ger de försagda mod och den modlöse kraft".

Livssammanhang

Vi kan alltså återigen konstatera att så mycket älskade Gud oss så att han lät Jesus komma till jorden, leva och dö, men också uppstå igen, för att vi skulle kunna komma i kontakt med honom. För att vi skulle kunna leva våra liv i gemenskap med Gud. Det är kärlek!

Växandet hör med till livet. Det är onormalt att stanna i växten.

Men vårt värde som människor hör inte ihop med hur mycket vi har växt.

Växandet är naturligt, därför är det annorlunda att vara sjuttio år än sjutton eller att vara en och nittio lång än nittio centimeter.

Men en gammal människa eller en lång människa är inte mer värd än en yngre eller kortare.

Eller ta bilden av ett träd.

Ett träd är under sitt första levnadsår ett komplett och helt träd och ett träd med trettio årsringar är inte ett bättre träd utan helt enkelt ett träd som har växt.

Träd och växter växer om de får näring. Trons liv växer om vårt inre liv får näring.

Dessa bilder från vårt vardagsliv, naturen kan lära oss tre saker om tron:

1. Växandet hör med till trons liv.
2. Det är annorlunda att ha växt i tron än att inte ha gjort det. Det är annorlunda att ha en egen genomtänkt tro mot att ha en barnatro, men det är inte mer eller mindre värt.
3. Vi är kompletta och hela redan från början, men genom växt kan det som finns i oss utvecklas, till det vi är skapade att vara: Guds avbilder.

Kanske bilden av fjärilens liv kan hjälpa oss att förstå något av detta. Fjärilen som börjar sitt liv som ett ägg som utvecklas till en larv med tre, fyra, fem olika stadier, för att så bli en puppa till dess att puppan spricker och fjärilen kan veckla ut sina vingar.

Det lilla ägget innehåller allt som fordras för att det ska bli en vacker fjäril, men fjärilen ser helt olika ut i de olika stadierna av livet.

Och jag tror att det skaver en del när den ena livsformen lämnas för en annan.

Men utvecklingen kommer helt naturligt, om livet i olika former levs efter de förutsättningar som har getts.

Detta betyder nu inte att vi ska slå oss till ro i väntan på det perfekta livet eller att Gud handlar med oss oavsett vår medverkan.

Nej, det handlar om att göra det bästa av det som är, att ta vara på de möjligheter som finns.

Vårt inre liv växer när vi förblir i Gud och han i oss.

Gud vill arbeta med oss, för att vi ska växa i tron.

Därför är det viktigt att vi tar vara på de möjligheter som finns, att vi tar vara på det som kan ge oss näring.

Även om vi är lika mycket värda oavsett var vi vår utveckling, växt eller helgelse vi befinner oss så är det viktigt att vi inte stannar i växten. Då är det något som inte är som det ska.

Det finns många hjälpmedel som vi har fått för att vi ska kunna växa till i tron.

Till exempel: Läs bibeln, vara i bönen, ta del av nattvarden, dela gemenskapen med Gud, församling och andra, vara i tjänst; alltså låta det kristna livet få praktiska uttryck.

Avslutning

Det kan skava att växa eller som Karin Boye säger: ”Visst gör det ont när knoppar brister”.

Skoskav kan bero på att foten är för stor och skon för liten, men det kan också bero på att skon är för stor och foten för liten, det glappar.

Också i vårt kristna liv får vi sträva efter att kunna säga; nu passar det, nu känns det skönt. Nu är jag i fas med mig själv och i fas med vad Gud har tänkt för mig.

Så kan skavet i själen, det som gör ont i oss, få vara ett tecken på att Gud vill handla med oss, få vara ett tecken på Guds omsorg, få vara ett tecken på att nu är utveckling på gång, nu är det dags att ta ytterligare ett steg i tron.

Nu är det dags att se över livet; hur passar mitt inre liv ihop med de former som det har, med mitt sätt att leva, med det som Gud tänkt för mig?

Livet är inte alltid enkelt, men Gud är med i det som sker och där vill han ge oss sin välsignelse och hjälpa oss att växa.

Vårt hopp och vår tro får vi grunda på Jesu förbön, och på att Gud hör hans böner och att han ska besvara dem som han ber för och alltså också bevara oss.

Gud utmanar oss ibland att ta lärjungaskapet på lite mer allvar, att våga riskera lite mer.

Men under allt så finns han vid vår sida och ber för oss.

Skavet kan göra ont, men det kan också visa på att nu är det tid för förändring.